

# CAO News 8

Horolezecký časopis severočeského regionu č.109

\* WWW.VRCHOLKY.CZ \* WWW.LEZEC.CZ \* VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN \* WWW.HORYINFO.CZ \* WWW.HORYDOLY.CZ \*

Ročník 10, číslo 109

-- Since 1999 --

Srpen 2008

## O PŘÁTELSTVÍ..



PATRICK  
EDLINGER

*„Velmi často lezu sólo, ale přátelství, která vznikají na laně, patří k těm nejpevnějším. Když lezu sám, jsem zodpovědný pouze a jenom za sebe. Když jsme ale dvojka, je můj život v rukách toho druhého, musíš mu zcela důvěřovat. Spolulezec musí být tvůj kamarád...“*

## V tomto čísle

- ✓ Kristovky se stoletou Dogou
- ✓ Mt. Blanc 2007-2008
- ✓ Dobíjení baterek ve skalách
- ✓ Prachovská 24 hodinovka
- ✓ Walter Barth a Prachov
- ✓ Novinky z Dubských skal
- ✓ Horolezecký průvodce Mařeničky
- ✓ VK v Jizerských horách
- ✓ Adolf Gabriel Weg
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky od nás i ze světa
- ✓ a mnohé další...



Tovární vrata, Ostrov – Himmelreich. Foto © 2008 Sponge



## Co nového v CAO Děčín?

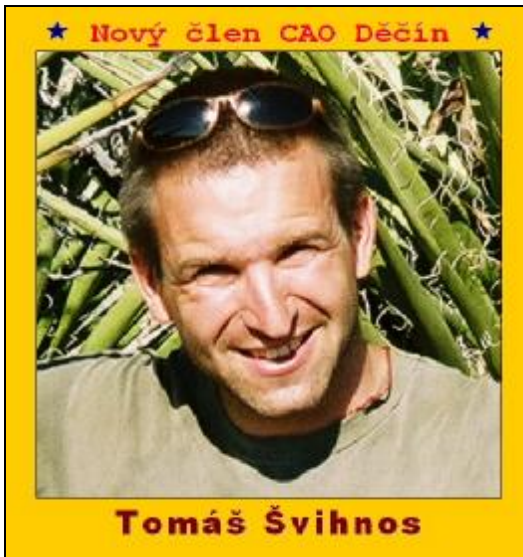
Informace z klubového dění..

**Jiří Houba Chára**  
Předseda CAO Děčín

Srpnová schůze se konala 6.8.2008, jako každý měsíc na Kocandě na Staráku. Opět jsme obsadili místa na terásce a točeným pivem chladili žár srpnového večera.

### Program srpnové členské schůzky CAO Děčín:

- První šel na řadu **nový člen klubu**. Záležitost v podstatě rozpracovaná několik let, se konečně dotáhla do konce. Naše řady tedy rozšíří **Tomáš Švihnos** z Žebráku u Plzně. Vítejte mezi námi!



- **Ostatní.** Výsledky a reporty z proběhlých akcí (Lužické sedmistovky, Prachovská 24 hodinovka aj.), pozvánky na sportovní i jiné akce (Sněžnický strateg, Ostrov plný pohody, OB aj.), trochu jsme probírali návrhy na nová klubová trika, povídali o Matterhornu, Mt. Blancu a jiných akcích, naplánovali útok na stoletý Brandkegel atd.

*Prostě příjemně strávený večer v kruhu dobrých přátel..*



**Petr Kučera**, naše přísná, ale spravedlivá, slečna vrchní **Michala Martínková** a **Pavel Pavouk Černý**. Všechno důležité bylo vyřčeno..

**Horám zdar!**

Foto © 2008 Sponge

## Kristovky se stoletou Dogou

Jubilejní výstup na Dogu

**Radka Krumplová**  
Povrly

V pátek 25.7.2008 mi je 33 let.. Neva, nějak bylo, nějak bude. V práci jsem dostala kvěťů, jak slavná „BB“, беру si půl dne dovolenou a frčím k Hudymu udělat si radost k narozkám.

Po hodině odcházím s báglem a pár hadříky, kupuju kámošovi lano, logisticky zvládám dopravit lano do Teplíc a ihned zpět domů, nakládám maso, pečů buchtý ... mazec.

Úplně mi vypadlo, že i Doga slaví narožky, vehementně mi to je mým chlapem připomenuto, kdysi jsem noční výlez slíbila Karlovi a on se mnou prý počítá ... výborně, vše stíhám.

Ti, co mi přijdou potřást pravicí, musí v co nejkratším čase nasoukat grilované maso do sebe a vdechnout co nejrychleji lahvičky vínka. V deset musím vyrazit!!!

Nelezecká sešlost nechápe, kam se v deset balím, máma šlípí, že jsem magor, kam to v noci jedu ... to bylo keců ... a já si nedala ani panáka.

Dorazím do Tise něco málo po půl jedenácté, "VONA" je snad tma?!! Já sama musím přes les ... SAMA přes les ... hmmm.

Jupí, mám dvě čelovky. Jednu dávám na hlavu a druhou čelovkou rukou nad kebulí dělám sama sobě parťáka, občas prohodíme pár slov, skláníme se a koukáme na sebe ... stejně jsem poprděná strachy, když se někde něco hýbne. Ten Karel je kde?!!!

Super, narazila jsem na spacák a v dálce vidím ohýnek ... prd ohýnek, vatra jak za Jánošíka.

Dvojitě čelovky zabraly, Karel si myslel, že táhnu ještě někoho. U vetry se válí **Pavel Buša** - mohla jsem klidně zůstat doma a zapít kristovky ... neva, mejdan s Dogou taky není špatný. Pavla jsem neviděla několik let, tak probíráme možné i nemožné. Karel mi vítězně oznamuje, že Dogu hlídá už od osmi hodin ráno, v devět večer si byl dát pivko na Turbáze a pádil zase zpět ... no jo, Karel.

V závěsu za mnou se objeví **Ruda Patzelt**, hudral jak já, mohl zůstat klíďo doma. Karlos si parťáky ošéfoval na všech frontách.

Odbíjí půlnoc a já mám po narožkách, stojíme pod nástupem a Karlos začíná svůj vyčkaný výstup. V lese slyším hlasy, áááá další posychrování. Karel někde ulovil dva kluky – **Davidu Grigera** a **Zdeňka Moce** z HO Škrovád..





Lezeme jak veverka.



Karel si pochvaluje, jak je pěkně vidět. Bodejť né, když na něj šajní pět čelovek. Já lezu jako čtvrtá, nevidím nic. Škrábu se nahoru, jak potkan v záchodě ... ale je to parádní! Kluci dolézají, Karel připravuje zápis, všichni se podpisujeme, a šup do temné díry slaňovat.



Karel balí spacák a frčí s Bušárem a klukama do Ostrova na mecheche, v kempu je parádní sešlost - Slavík, Cigán ... Fróna. Já odvážím Rudu Patzelta do Tisé a tradááá domů, těším se na postel, ve které jsem byla něco málo po druhé hodině ranní. Budík dávám na sedmou, neb ráno vyrazím směr Bielatal.

... nějak jsem si nestihla oslavit kristovky, odkládám je na příští rok, ušetřila jsem si rok života, jen doufám, že zase nějaký šutr nebude mít oslavu společně se mnou a já si konečně pěkně popiju..

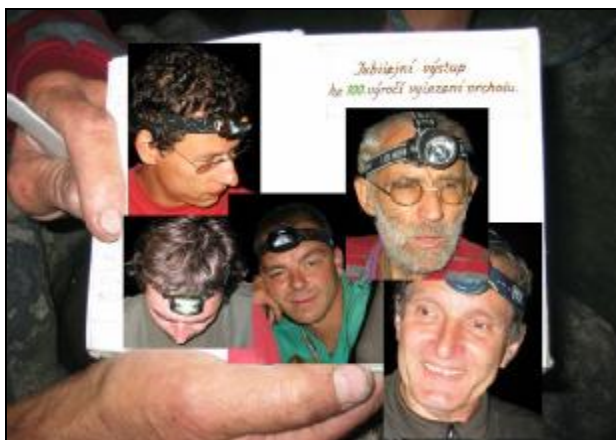


Foto © 2008 Radka Krumlová

## Mont Blanc

2007 - 2008

Martina Marmoška Táboříková  
CAO Děčín

Mont Blancu se všeobecně říká, že je to jedna z nejlehčích čtyřtisícovek a tzv. „Normálka“ má umožnit co nejjednodušší a nejrychlejší způsob, jak se na vrchol Blancu dostat. Proto jsme si jí letos vybraly i my - **Daniela Daneš Chytilová** z HO Bezuchov, **Markéta Marča Lalíková** z CAO Děčín a já. A tak vyjel náš trojlístek v již takřka tradičním složení, druhý týden v červenci do Chamomix, s jasným cílem – vylézt na Mont Blanc tzv. „Normálkou“ přes Gouter.



O kopci, i o cestě samotné, jsem slyšela a četla opravdu dost, takže všechno „hrozné“ se očekávalo, i když realita poté byla o dost horší. Cesta je opravdu celkem lehká, má i své velké kouzlo, ale množstvím a chováním lidí na ní, je dost nebezpečná.

A jelikož jsme loni v květnu šli na Blanc z italské strany, neubráním se srovnávání obou cest.

V květnu 2007 nás do krásného městečka Courmayeur přijelo osm. Odtud jsme, přes několik zakazů vjezdu, které nikdo z Italů nebral vážně a ze kterých jsem měla těžké svědomí asi jen já, jeli autem ještě několik kilometrů údolím Val Vény až k závoře, což se ukázalo jako dobrý tah, neboť kdybychom to měli jít pěšky, tak to jdeme tak tři dny.

Odtud se šlo ještě kousek pěšky k jezeru Combal (1959 m) a zavřené chatě téhož jména, dál kolem ledovcového jezírka Miage přes dlouhý ledovec Miage. Dlouhou, místy až úmornou cestu zpříjemňovaly úchvatné výhledy na jižní srázy Blancu a zpět přes Miage na Monte Berio Blanc (3252 m). Dále cesta pokračovala skalnatým terénem, který je zajištěný ocelovými lany, které byly ale v tuto dobu zcela pod sněhem. Společnost nám dělalo několik statných kozorožců.



Přístup k chatě Gonella (3072 m) byl po sněhovém, asi 40 stupňovém svahu. Cesta dále vedla po ledovci do sedla Aiguilles Grisses (3816m), a dál k sedlu Bionassay (3892 m), kam jsme se už nedostali. Protože se počasí začalo rychle kazit, vzali jsme to úprkem zpět na Gonellu. Ta byla v této době také zavřená, ale otevřený byl winterraum. Dveře nešly zrovna moc lehce otevřít, protože za nimi byl složený stavební materiál a náradí. Chata totiž na podzim prošla nějakými stavebními úpravami. Když se všechno to harampádí šouplo kousek na stranu, dalo se projít z „kuchyně“ do „ložnice“, kde byly po obou stranách palandy s teplými dekami.



Počasí se stále zhoršovalo, všichni si libovali, že se v tom psím počasí nemusí stavět stany. Vařil se rum s čajem, na palandách se rozdaly karty a večírek se rozjel na plné obrátky.



Horská chata Gonella. Vlevo celkový pohled, vpravo heliport.

Ráno jsme jen těžce otvíraly dveře. Přes noc napadlo asi 40 cm sněhu a sněžilo i celou dobu sestupu. Cestou dolů se natahovaly fixy, slaňovalo se z cepínů. Za tmy jsme stavěli stany dole na ledovci. Už v noci začaly padat laviny, které pak jezdily celý druhý den jako podle jízdního řádu.

Tahle cesta je opravdu nádherná, a hlavně, za celý týden, co jsme se po ní pohybovali, jsme nepotkali ani živáčka. Jedinou nevýhodou této cesty bylo to, že jsme si museli cestu sami pracně vyšlapávat.



Náš druhý výškový tábor v roce 2007. V pozadí Mt. Berio Blanc, pod námi ledovec Miage. Nikde ani živáčka..

Na ten letošní Blanc jsme vyjízděly za vydatného deště a předpověď na celý týden byla dost hrozná. Některé předpovědi hlásaly, že propší celý týden, jiné byly o něco milosrdnější a říkaly, že se to v průběhu týdne zlepší, našla jsem i předpověď, která slibovala, že od úterý už bude svítit sluníčko a pršet nebude. Té poslední předpovědi jsem věřila natolik, že se stala skutečností.



Nasedat a jedem..

V Chamomix byly v době našeho příjezdu světové závody v lezení, a tak jsme se na ně v sobotu a v neděli mezi dešťovými přestávkami chodili dívat. Čas strávený civěním na borce na umělce jsme si zpříjemňovaly ochutnávkami místních specialit ve stáncích (pizza, vynikající „krepe“ – palačinky, ochutnávaly jsme také francouzská piva o 7,5 – 14 voltech, která se moc nedala pít...). A tak jsme viděly i Mrázu, kterého Marča s jistotou poznala už na dálku podle lezeček, protože ví, že Mráza má stejné jako ona..



Ještě v Chamomix jsme potkaly Američana Antonia, který nás požádal, zda by s námi mohl jít nahoru na Blanc. Souhlasily jsme, ale to jsme ještě nevěděly, že se o něj budeme muset starat, jako o malé dítě a že nám při výstupu na laně bude spíš na obtíž.

Po dobu dešťů, od soboty do neděle, jsme také hráli ve stanu tradiční americkou hru v kostky, tzv. Farkel, kterou jsme si velice oblíbily, a vždycky jen zařvali k sousednímu stanu „Tony, Farkel“ a Toník přinesl kostky a už se hrálo. Tonda brzo poznal, že jsme pro hazard jako stvořený a měl ve mně velkou konkurenci. Ukázalo se, že Marča umí z každého „shitu“ udělat velkou hru a že „the biggest Looser“ je Dana. Nápor slivovice Tony neustál, druhý den vycházel ze stanu jen na záchod a chodil celý nakřivo..



V pondělí se začalo vyjasňovat, přšlo už jen sporadicky, a nálada se začala vylepšovat. Šly jsme zjistit předpověď, která říkala, že od úterý bude super počasí až do čtvrtka do večera, kdy se to začne kazit. Nebylo o čem přemýšlet, šlo se rychle balit. Protože mělo být do čtvrtka do večera pěkně, rozvrhly jsme si náš výstup tak, že první noc spát za Tete Rouse, druhou noc za Gouterem a ve čtvrtek ráno půjdeme k vrcholu. Ptaly jsme se Tonyho, jestli má plyn, říkal, že nepotřebuje, že si nese pět litrů vody a že mu to bude bohatě stačit. Radši jsme mu nabalily naší bombu s plynem s tím, že vařič mu půjčíme. Říkal, že to nebude potřebovat. (Vařil už druhý den.)

Ráno jsme ještě za tmy vyráželi v našem už tak napěchovaném autě i s Toníkem a jeho obřím báglem do Le Fayet na tramvajku, abychom na neplaceném parkovišti chytlí ještě fleka, neboť jsme si říkali, že určitě bude vyrážet kvantum lidí, kteří stejně jako my čekali dole na počasí. Nemýlili jsme se.





Večer jsem Marče kladla na srdce, ať netahá zbytečnosti, a zabalí si opravdu jen to nejnnutnější. Ještě než tramvajka vyjela, Marča hlásila:



Vzápětí jsme zjistily, kolik je v tramvajce Čechů... Zpáteční lístek na tramvajku s neomezenou platností nás vyšel na 24,50 EUR.

Cesta na Tete Rouse byla v pohodě, jen to vedro bylo úmorné. Cestou jsme míjeli kvanta kozorožců, kteří se ani nebáli a vděčně nám pózovali. Během cesty se s námi dalo řeči několik sympatických „guidů“. Scénář byl vždycky stejný. Nejdřív se ptali, odkud naše ženské družstvo je, pak jaký je náš plán a nakonec, co když bude špatné počasí? Po zodpovězení otázek nám to zhodnotili, jako že: „OK, good plan“ a popřáli hodně štěstí.



V táboře na Tete Rouse byla neskutečná pohoda, azuro, všichni polehávali před stany a slunili se, někteří si četli, jiní vařili. Pozorovali jsme, jak se neustále vracejí lidi přes Grand Kuloár, kam to pražilo. Jednu velkou grupu to málem smetla lavina hned vedle kuloáru, naštěstí před ní stačili všichni utéct. Slunce pražilo, ještě v deset večer bylo takové horko, že se nedalo spát. Ráno se vyrazelo přes sněhové pole, kde zhučela odpoledne lavinka, ke Grand Kuloáru, kde těsně před námi prosvištělo pár šutrů. My jsme to naštěstí proběhli bez úhony.



Objektivně nejnebezpečnější místo výstupu – Grand Couloir..

Cesta na Gouter, respektive feráta pod Gouterem byla cestou hrůzy, neb hřeben byl obsypaný lidmi, kteří šli nejen nahoru jako my, ale také dolů, což byl hlavní problém. Začalo

to tak, že se mě nějaká holka, co byla pode mnou, chytila za nohu předtím, než začala padat. Měla jsem co dělat abych její nečekaný manévr ustála, což se mi podařilo díky rychlému zaseknutí cepínu. Pak jsme statečně vykrývaly časté útoky mačkama na naše obličeje i ruce. Poslední kapkou bylo, když jsme uhýbaly před skupinkou poblázněných Italů, kteří měli cvaklé jak ferátové jištění na ocelovém laně, tak lano samotné mezi sebou, a šíleně, ale šíleně pospíchali. Když mě předbíhali, obhazovali kolem mně lana tak nešikovně, že jsem měla lufta, že mě fakt uškrtěj, navíc karabiny od ferátových setů jim zůstávaly nevycknuté za kotvením a oni šli dál. A tak tam s tím házeli sem a tam až z toho měli neskutečnou motanici.



Cestou od chaty Gouter na sněhový hřeben vedoucí ke stanům nás ještě málem sundal vrtulník, který se z ničeho nic objevil nad hřebenem, když jsem byla asi 5 m pod ním, Marča o něco málo míň pode mnou. Ještě než mě to sfouklo zpátky dolů k chatě, stačila jsem zarazit cepín hluboko do sněhu.



Dřepěl tam asi minutu a my měly co dělat aby jsme ten obrovský nápor ustály. Až nahore jsme zjistily, dle žluté cedule s nápisem **Drop Zone**, že tam asi občas prostě sedá...

V táboře za Gouterem to byla taky pohoda. Udělali jsme záhrab na stan a pak jsme kolem něj ještě postavili pěknou stěnkou proti větru, s koutem pro vaření. Během stavby stála dobrá polovina přítomných v kempu v lajně opodál a sledovali cvrkot na stavbě. Později si k nám několik „maniků“ přišlo vypůjčit lopatu, ale nějak nechtěli pochopit, že jí nemáme. Z jejich výrazů se dalo jasně vyčíst, že jsme u nich zapsány jako „velký krkny, který maj lopatu a nepůjčej jí“.



Stanový camp na chatou Gouter a podvečerní pohoda..



Navečer se přihnaly mraky, které zalily celé údolí, a s nimi přišel taky pěkný mráz. Takže vodu už jsme nevařili ze sněhu, ale z ledu.

K vrcholu jsme vyrazili po druhé hodině v noci. V příšerně tmě bylo vidět už několik „svítících vláček“ před námi. Pár skupinek s guidem nás během stoupaní na Dom du Gouter předběhlo. Pak jsme viděli několik takových dvojic, trojic v šeru před námi stát, někteří v předklonu.



V duchu jsem si říkala, co tam asi tak hledají. Krátce na to, to tyto dvojice otáčely a za pár minut už jsme je míjeli v protisměru. Říkala jsem si, co se asi tak děje, proč se vracejí. Stačilo pár kroků a zjistili jsme, že dotyční nic nehledali, nýbrž že jdeme kolem čerstvých lívanců se zvrátky, často i s krví. Bylo to fakt dost nechutný.

Za svítání už byl celkem „slušný větříček“, a úměrně s ním i mráz. Když jsme šlapali v kopci nad Valotkou, byl už tak silný víchř, že nás porážel na zem a nedalo se to ustát ani za pomoci cepínů. Vrchol už nebyl vidět. Vrátili jsme se zpátky do Valotky, kde byl neskutečný, ale opravdu neskutečný bordel. Celá místnost této plechové boudy byla poseta odpadky. Pohled byl o to smutnější, že mezi odpadky všeho druhu se válely plastové lahve od Matonky a obaly od Tatanek apod. Tony z toho byl asi v ještě větším šoku jak my a jal se uklízení. Během chvilky udělal z odpadků několik úhledných hromádek.



Na chatě bylo hned plno, vracelo se několik guidů s klienty. Opět přišla na řadu známá anketa podle obvyklého scénáře. Guide říkal, že je 30°C pod nulou, a všichni jsme mu to i věřili. Jedna dvojka si ustlala na Valotce, jinak všichni mazali dolu, a my taky. Když jsme zalezli na Gouteru do stanu, venku se rozpoutalo peklo, celé odpoledne a pak celou noc sněžilo.



Naše stany druhý den ráno. Vichřiči úspěšně přestály..

Cesta z Gouteru po ferátě byla o to horší, že byla zapadaná sněhem a namrzlá, a cestu nám křížili snad ještě bezohlednější lidi než předtím, takže jsme byli rádi, že jsme se dolů dostali živí a zdraví.

Problémy jsme měly také s Tondou, při postupu na laně, Tonda, který byl navázaný za mnou, zřejmě vůbec nevěděl, na co to lano má, zásadně nedobíral, takže jsem mu to několikrát vysvětlovala a napomínala ho. Když mě ale začal předcházet, bouchla jsem jako saze v kamnech. Řekl, že u nich v severní Americe se vůbec nejistí... „Ok, tak když nechceš, odvaž se“. Řekla jsem mu. Krátce potom, co se odvažal, hodil pěknou tlamu, několik kotmelců a kutálel se. Smály jsme se tomu až dole v kempu, ale pořádně.

Poučení pro příště – cizí lidi na lano nebrat.



### Závěrem:

Je několik skupin lidí, které přicházejí zdolávat tuto horu. První skupina jsou lidé, kteří mají to štěstí, že přijdou a hned na poprvé to prostě dají. Další skupinou jsou ti, kteří to hned na poprvé nedají a přijdou to zkusit znovu.

Do té první skupiny patří například můj bratranec Tonda. Nikdy nelezl ani po skalách ani po horách, na rozdíl od své přítelkyně. Ona na Blanc vylézt chtěla. A tak se Tonda ocitnul pod Blancem, kde ho ostatní navázali, obuli mu mačky a vyrazili. Ještě mi v uších zní Tondova vyprávění: „...a tak jsem já, kluk, kterej dřív byl akorát na kopci Lovoš, stanul na vrcholu Mont Blancu. Nikdy jsem se nevybál tak jako tam. Když jsme pak večer sestoupili dolů k chatě, kde jsme na verandě nocovali, nechal jsem se uvázat k zábradlí, protože bych strachy, že spadnu někam dolů, byť o metr, ani neusnul.“

Do druhé skupiny patříme my. Marča se pokoušela o Blanc poprvé, já podruhé, Daneš už potřetí..., ale všichni tři jsme se shodly na tom, že příští rok půjdeme znovu, zase jinou cestou..



### Účastnice:

**Daniela Daneš Chytilová, HO Bezuchov, Markéta Marča Lalíková, CAO Děčín a Martina Marmoška Táboříková, CAO Děčín.**

Foto © účastnice



## Dobíjení baterek ve skalách

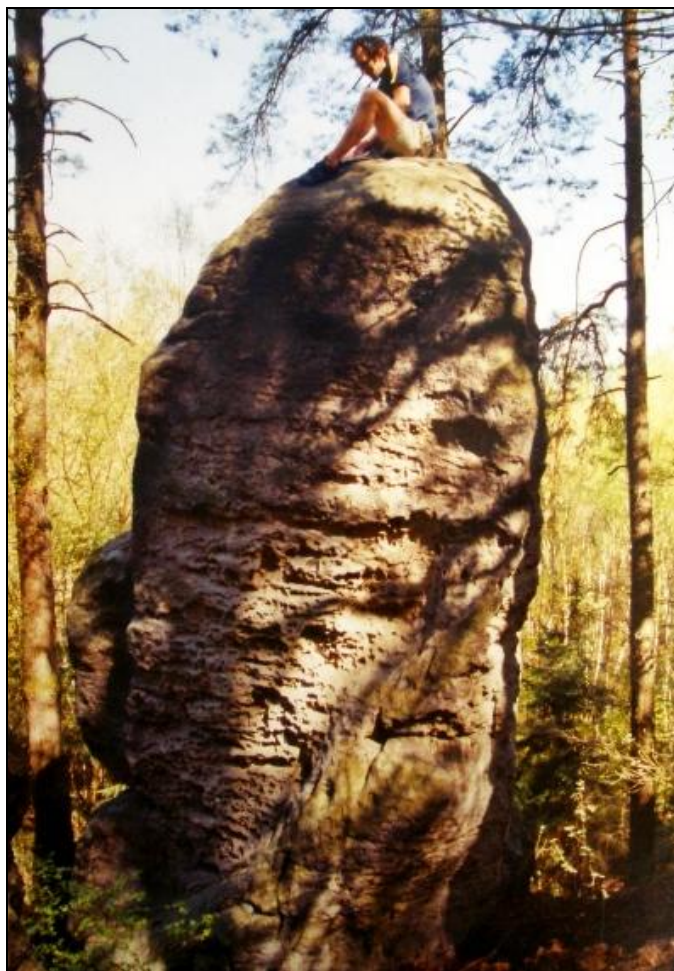
O jednom pěkném bivaku na Kokořínsku

Jan Jěna Paul, Šárka Paulová a pes Mates  
HO Boletice

**T**a k jsme byli zas jednou v Kokoříně, resp. Planém dole. Předpověď počasí nebyla nic moc, což se nakonec bohužel i potvrdilo. Drobné mrholení, slunce a zase mrholení, k tomu dusno, jak v sauně, nakonec vedlo k přehodnocení lezeckých plánů. Takže jen krátké lano, sedák (to kdybych náhodou zakopl o nějaký šutr) a hurá na borůvky. Těch bylo opravdu dost.



Ona taková turistika taky není špatná. Dochází k tzv. psychickému dobíjení baterek, alespoň u mě. A při tom brouzdání mezi skalami člověk najde tu studánku, tu camp, tu nouzák. Zkrátka samé užitečné věci pro „příště“.



Dubské skály u Dražejova a Nedvězí, Klíště – Borelióza VIIb..

Tentokrát v jednom kempu, při listování v kempovce (nebo-li „knize úklidu“ – jak trefně podotýká kámoš tramp) zjišťuji, že tento byl založen lezci. Tento fakt mě značně udivil, neb lezec je tvor značně lenivý a veškerou aktivitu obyčejně směřuje jen k prvovýstupům (znám z vlastní zkušenosti). Jak vidno, výjimka potvrzuje pravidlo.

Kemp, o kterém se zmiňuji, byl založen **J.Špádou** a **M.Trávníčkem** na začátku 70. let minulého století během jejich výpadů po okolních skalách a byl udělán značně fortelně, neb slouží dodnes.

Posloužil i mně. Odpočinul jsem znaveným údům, doplnil palivo, dokonce se i pobavil při četbě parodované jisté trampské klasiky (viz níže). Zkrátka zklidním tempo, popřemýšlím. Ještě jednou díky, pánové.

Nakonec mnou vytýčený okruh oblastí dokončujeme. A další den už přichází ke slovu nějaké to lezeníčko, skákáníčko..

Ale to je už jiná kapitola..



*Slova na známou vandrácskou píseň Cizinec od Fešáků, opsaná z oné kempové knihy:*

### Lezec

Na kraji lesa škůdcem zničeným  
Stojí hlídačův domek dřevěný.  
Jednou když ochránář na obchůzce byl  
Se ve skalním městě lezec objevil.

Měl zteřelej sedák, na něm písku prach  
Lano a smyčky, ze kterejch šel strach.  
Pár železnejch karabin chřestí při chůzi  
Na stehnech našitou tlustou kůži

Ref.: Po stezkách, co nikdo neznal on šel,  
Bůhví kde v bivaku spacák svůj měl,  
Týdny a měsíce ve skalách žil  
A přec ho nikdo z nás neprozradil.

Pomalu procházel okolo skal  
Z dřevákyho kletru vercajk mu vlál.  
Pod Sarkofág došel a k zemi kles,  
S ním všechny ty věci, co sebou si nes.

Zábava lezci prudce zvadla,  
Když řek o chytech, že jsou to madla,  
Pak do stěny nalezl a ve zdech těch  
Každý z lezců slyšel jenom svůj dech.

Chyty co nikdo neviděl  
Měl v prstech, když nad hloubkou se chvěl,  
Kape pot z čela a z rukou krev  
Umlk' lesa šum i ptáků zpěv.

On se jen usmál, když v převisu stál  
Pár těžkejch kroků a do knížky psal.  
Pak ze skály slanil tempem pomalým  
a za chvíli skryl ho hostince dým.



Foto © Šárka Paulová, David Peterka a Sponge



# Prachovská 24 hodinovka

Krátký report z letošního ročníku

Pavel Pavouk Černý & Jiří Houba Chára  
CAO Děčín

Letošní ročník skončil předčasně 1. srpna 2008, krátce před půlnocí. Ředitel závodu jej kvůli dešti přerušil. Déšť trval jen krátce, a tak se ráno sešla poradní komise složená z pořadatelů i závodníků a vydala se do skal, posoudit možnou eventualitu pokračování akce. Bohužel museli zrušení letošního ročníku chtít-nejchtít potvrdit. A jak se ukázalo, bylo to rozhodnutí správné. Déšť se vrátil a v přeháňkách pak vydržel téměř celý den..



U stolu rozhodčích – když se mezi lezci objevil **Miroslav Bojsa Dědek** (na snímku v bílé čepici) zavládlo mezi startujícími mírné zděšení. Uklidnění nastalo, až když se nedostavil Bojsovo parťák **Špek** a bylo jasné, že trhači rekordů k závodu nenastoupí..



V 18 hodin byli lezci nastoupeni na startu. Svalovec s bílou kšiltovkou a lanem v ruce je **Vojtěch Watt Dvořák**. Celkem 24 dvojek..



Favorizovaní **Střihoun** (s ručníkem na krku) a **Jiří Zajda Kužel** (do půl těla). Vlevo Zajdova nastávající **Rita Hraběnka Schliková**. Moc jí to slušelo..



Žlebská klika – **Pavel Pavouk Černý**, **Toník** a **Ríša Litochleb** pozorně naslouchají výkladu pravidel soutěže..



Po startu lezci ihned zmizeli ve skalách a rychle dobývali jeden vrchol za druhým. Jak se slunce pomalu sklánělo k západu, začínalo se nesnesitelné vedro měnit alespoň v náznak nočního chladku. Bohužel první noční kapky deště znamenaly konec všem nadějím...



Výraz v tvářích hodnotitelské komise druhý den ráno mluví za vše..



Je po všem, balíme a jede se domů. **Střihoun** s **Wattem** ještě hodnotí včerejší večer. Vpravo je **Wattův parťák** – ač bez jedné ruky, lezl naprosto perfektně. Fakt maník!!

A jak si jednotlivé dvojky vedly? Makali všichni, ale vítězství by zřejmě bez větších potíží obhájili **Střihoun** se **Zajdou**, na poprvé dobře zalezli i **Ríša** s **Tondou**. My jsme stihli tři ze čtyř povinných věží, vylezli 16 věží a nasbírali 82 bodů.. Dobrý to bylo. **Kluci, dík!**

Foto © 2008 **Sponge**



# Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

## Ostrov

### Lesník – Východní hrana I

17.2.2008, Karel Bělina, Martina Táboříková  
Ze sedla náhorní hranou na vrchol.

### Lesník – Malé sousto III

1.6.2008  
Karel Bělina, Karel Kratschmer  
Vpravo v jižní stěně přes kruh na východní vrchol.

### Lesník – Jižní kout II

1.6.2008  
Karel Bělina, Karel Kratschmer  
Ze svahu středem jižní stěny koutem mezi V a Z vrchol.

### Lesník – Odhalení VI

28.5.2008  
Karel Bělina, Radka Krumplová  
Ze svahu v jižní stěně doleva na polici a stěnou přes 2 K n.v.

### Lesník – V utajení VI

28.5.2008  
Karel Bělina, Radka Krumplová  
Z prostoru mezi Chlebníkem a věží stěnou přes kruh na velkou polici a vlevo po hraně (hodiny) na vrchol.

### Lesník – Krycí jméno VI

28.5.2008  
Karel Bělina, Radka Krumplová  
Údolní (západní) hranou k 1. kruhu. Stěnou, výše šikmo doleva ke 2. kruhu. Vlevo na hranu, po ní na vrchol.

### Lesník – Není cesta z kruhu VI

28.5.2008  
Karel Bělina, Radka Krumplová  
Ze středu severní stěny po římsu doprava k 1. kruhu. Stěnou přes 2. kruh na vrchol.

### Lesník – Severní kout III

1.6.2008  
Karel Bělina, Karel Kratschmer  
Středem severní stěny koutovou spárou na vrchol.

### Zalesněná věž – Konec lesníků v Čechách VIIIb

14.6.2008  
Karel Bělina, Radka Krumplová  
Nástup vlevo od Severní cesty. Spárou k 1. kruhu. Šikmo vpravo k žebru a jím na polici (římsu) ke 2. kruhu. Vlevo od kruhu stěnou na další římsu ke 3. kruhu. Stěnou na vrchol.

### Malá rohová věž – Východní spára V

14.5.2008  
Karel Bělina, Ivo Adámek  
Ve východní stěně z velké police převisem k žebru a výše spárou vpravo na vrchol.

### Citrónek – Náhorní hrana I

21.7.2008  
Karel Bělina, Zuzana Wurstová  
Ze sedla hranou na vrchol.

### Citrónek – Severní cesta V

7.8.2008  
Karel Bělina, Josef Nežerka  
Středem severní stěny přes kruh na vrchol.

### Citrónek – Údolní cesta VII

26.7.2008  
Karel Bělina, Josef Milko  
Od jihu z bloku šikmo doprava stěnou ke kruhu. Po hraně na vrchol.

### Citrónek – Jihozápadní cesta II

26.7.2008  
Josef Milko, Karel Bělina  
Z náhorní strany doprava a při hraně na vrchol.

### Srpnová věž – Devátá brána VII

21.7.2008  
Karel Bělina, Viktor Kučera  
Vlevo v údolní stěně k 1. kruhu. Stěnou křížem přes Starou cestu doprava ke 2. kruhu. Stěnou na vrchol.

### Neznámá věž – Proměnlivá VIIa

7.8.2008  
Karel Bělina, Bára Hynková, Josef Nežerka, Jaroslav Ježek  
Vlevo v údolní (severní) stěně krátkým komínkem a spárou na pilíř, vpravo kruh. Traverz doprava do otevřené spáry. Spárou a výše hranou na vrchol.

### Neznámá věž – Jihovýchodní hrana IV

7.8.2008  
Karel Bělina, Bára Hynková, Karolína Bělinová, Josef Nežerka  
Převislým nástupem na hranu a po ní na vrchol.

### Neznámá věž – Mako Mako IV

7.8.2008  
Karel Bělina, Bára Hynková, Karolína Bělinová, Josef Nežerka  
Středem jižní stěny přes kruh na vrchol.

### Bouřková věž – Východní cesta V

9.8.2008  
Karel Bělina, Petr Matouš  
Vpravo od Staré cesty úzkou stěnou při hraně na vrchol.

### Bouřková věž – Pravá údolní cesta VII

9.8.2008  
Karel Bělina, Petr Matouš  
V pravé části údolní (severní) stěny spárou a stěnou ke kruhu. Stěnou vpravo na vrchol.

### Bonsai – Nenalezená cesta VI

20.6.2008  
T.Čepek Dolenský, Eva Vlasatá  
V sedle mezi cestami Ztracená a Pod slaněním přes díru do sokolíčků nepřilíš jištěnými tempy a mírně vpravo do cesty Pod slaněním. Škvírami na vrchol.

### Bonsai – Vše za 39 VI

3.7.2008  
Filip Křivinka, D.Hölzl, L.Vörös, I.Kubešová  
Levou částí plotny v S stěně (K) při hraně na polici, vlevo při hraně (K) na vrchol.

### Romský masiv – Kofoli jdou do nebe VIIIb

29.6.2008  
Daniel Hölzl, I.Kubešová, L.Vörös, O.Volák, P.Zeithammer, R.Krumplová  
Vlevo v údolní stěně přes dva kruhy na terasu, vlevo ke kruhu a stěnou na vrchol.

### Romský masiv – Davaj lóve VI

29.6.2008  
D.Hölzl, I.Kubešová, O.Volák, P.Zeithammer, R.Krumplová, L.Vörös  
Vpravo od cesty Zkamenělé máslo za hranu, přes dvě díry (kruh a hodiny) na terasu, libovolně na vrchol.

### **Romský masiv – Hurá do práce III**

3.6.2008

D.Hölzl, L.Vörös

Na konci strže sužujícím se (východním) komínem přes terásku na vrchol.

### **Velká Tovární věž – Cesta pro Sama VIIIc**

Červen 2008

Petr Kouba, D.Hölzl, J.Nežerka ml.

Vlevo od cesty Fagot středem stěny přes 3 K na předskalí (dobírák). Libovolně na vrchol.

## Rájec

### **Lorelei – Kobercový nálet VI**

11.5.2008

Karel Bělina, František Charvát, Josef Hradec, Martin Peřovský, Lukáš Kyrych

Vpravo od nástupu Hřebenové cesty z průchodu mezi Pražskou věží a Lorelei. Širokou spárou krátce vzhůru, výše vpravo pod převis a ke kruhu. Stěnou pilíře na velkou polici. SV cestou n.v.

### **Lorelei – Slzy zaryté mecholožky VI**

14.5.2008

Karel Bělina, Ivo Adámek

V severní stěně vlevo od údolní spáry. Stěnou přes 2 kruhy na velkou polici. Z police přes další dva kruhy na vrchol.

### **KAKAKA – Hrušky padavky VIIIc**

28.6.2008

Pavel Henke, Karel Bělina

Vlevo od údolní spáry převislou stěnou přes kruh na vrchol.

### **Špalek – Brněnská VI**

10.5.2008

Karel Bělina, Petr Kovařík

Vlevo v jižní stěně přes kruh na vrchol ke slanění.

### **Kašpárek – Naučná II**

8.5.2008, Karel Bělina, Tomáš Řehoř, Vasil Larionov

Vpravo v JZ stěně šikmou spárou na vrchol.

### **Kašpárek – Údolní koutek IV**

8.5.2008

Karel Bělina, Tomáš Řehoř, Vasil Larionov

V západní hraně koutem pod převis a přes něj na vrchol.

### **Kašpárek – Odrazový můstek IV**

8.5.2008

Karel Bělina, Tomáš Řehoř, Vasil Larionov

Severozápadní stěnkou přes kruh na vrchol.

### **Kladivo – Buch buch VIIIa**

5.7.2008

Petr Slanina, S.Šilhán, A.Švadleňáková, L.Halinská

Vlevo od Údolní spáry pilířkem a trhlinou pod převis (smyčka). Přes něj ke kruhu. Dále stěnou na vrchol.

### **Mariňák – Severní cesta VIIb**

11.7.2008, Karel Bělina (jištěn)

Vlevo v severní stěně trhlinou ke kruhu. Převislou stěnou n.v.

## Sněžník

### **Jarní – Zlatý padák V**

6.7.2008

Karel Bělina, Iva Kubešová, Radka Krumplová

Vlevo v severní stěně z police stěnou přes kruh na vrchol.

### **Starý trantor – Kóta 62**

6.7.2008

Karel Bělina, Radka Krumplová, Iva Kubešová, Tomáš Řehoř  
Vlevo od cesty Klíčové místo stěnou při hraně přes kruh na vrchol.

### **Májová – Šnytlík VIIc**

14.7.2008

Pavel Henke, Karel Bělina, Vlastimil Peroutka, Martin Strnad, Daniel Hölzl

V pravé části SZ stěny ze svahu šikmo doprava za hranu do sokolíku a jím k 1. kruhu. Dalším sokolíkem do zářezu (smyčka). Vlevo nad převisem 2. kruh a žebrem na vrchol.

### **Májová – Baklažán VII**

14.7.2008

Pavel Henke, Karel Bělina, Vlastimil Peroutka, Martin Strnad

Vlevo od komína stěnou ke kruhu a žlábkem na vrchol.

### **Májová – Mandragora VIIIb**

8.7.2008

Pavel Henke, Karel Bělina

Z komína doprava za hranu do stěny ke kruhu. Stěnou při hraně na vrchol.

## Dubské skály - Kokořínský důl

### **Kříženci - Druhý dech 2**

14.6.2008

Jan Paul (jištěn)

Přeskokem z masivu na vrchol.

## Dubské skály - Planý důl

### **Perun – Velký skok 1**

12.7.2008

Jan Paul (jištěn)

Přeskokem z masivu na vrchol.

### **Radím – Srpnová cesta VI**

9.8.2008

Jan Paul

Vlevo od Severního koutu uprostřed stěny na vrchol. (Nejištěno!)

### **Dělnická věž – Sázka o pětikilo 3**

Jan Paul (jištěn)

Přeskokem z masivu na vrchol.

## Prachovské skály

### **Rokelník - Poklidná bosanoha VI**

3.8.2008

V.Novotný

Koutkem v J stěně na balkónek „Plíživé“, stěnkou vpravo od spáry na balkon a na vrchol.



### **Upozornění:**

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.



## STŘÍPKY..

### Konec srazů v Roklici

Letošní Memoriál Karla Blažka v údolí Roklice, byl pravděpodobně posledním oficiálním ročníkem tohoto již tradičního a oblíbeného červnového setkání horolezců v Dubských skalách.

Jeden z hlavních organizátorů a správce tamní lezecké oblasti **Josef Kunzo** (na snímku) zveřejnil na svém webu trochu překvapivě toto prohlášení:



#### Rozhodnutí o ukončení srazů.

Po letošním, 35. ročníku, jsme se rozhodli nepokračovat ve srazech v Roklici. Někteří naši členové do této akce investují značné částky bez možnosti návratnosti, a to nemluvíme o úrazech, které pro nás znamenají další velké finanční ztráty (a to jen díky tomu, že rodiče nejsou schopni uhlídat svoje děti). Je to jen jeden z důvodů, které se na sebe vršily tak dlouho, až to prasklo...

Správce **Josef Kunzo**

### Výstava Miloše Klemsy

Po loňské úspěšné výstavě lezeckých fotografií z El Chorra je opět možno shlédnout výborné fotky **Miloše Klemsy** z Teplic.

**FOTO**  
**grafie**  
severní ČECHY

**KLEMSA**  
Výstavní síň K.Kupky, mateřská škola STŘELNÁ sídliště  
otevřeno vždy ve **středu** od 17-19 hodin  
**15.6.- 15.9. 2008**

### Walter Barth a Prachov

Prachovské skály byly, jsou a už asi navždy budou těsně spojeny se jménem **Waltera Bartha** (na snímcích dole). Tento, ve své době opravdu vynikající, saský lezec se narodil 14. listopadu 1905. Od mládí lezl především na skalách Českosaského Švýcarska, kde za sebou zanechával obtížné a odvážné prvovystupy.

V roce 1929 Barth zamířil se svými druhy do Českého ráje. V Hruboskalsku vylezl přelomovou cestu na Dračí zub pojmenovanou po něm Barthova spára, s klasifikací VIII (!!). Je jednou z nejtěžších širočin ve Skaláku a ještě dnes se o ní často hovoří jako „prubířském kameni horolezců“.

A neodolaly mu ani dvě největší dominanty Prachova. V jediném dni, 20. srpna 1929, vystoupil jak na Prachovskou jehlu (na snímku vpravo), tak i na ještě o něco těžší Prachovskou čapku. Symboly Prachova padly dlouhých dvacet dva let od zdejšího prvního prvovystupu lezců z LKP.



#### Některé z dalších známých Barthových prvovystupů:

Labské údolí, Hřebenová jehla - Údolní cesta VIIb. 26.7.1925, **Walter Barth** x **Walter Körner**, **E.Assmann**, **A.Schulze**, **W.Saalfeld**, **H.Ziegenbein**, **R.Hruschka**

Schrammsteine, Dreifingerturm – Nordostweg VIIb. 11.9.1926, **Walter Barth**, **E.Heuschmann**

Rájec, Pilátova věž - Západní stěna VII. 8.4.1928, **Walter Barth**, **K.Lehn**

Prachov, Prachovská jehla a Prachovská čapka – JV cesta VII. 20.8.1929, **Walter Barth** s druhy

Hruboskalsko, Dračí zub – Barthova spára VIII. 1929, **Walter Barth** s druhy

Hřensko, Věž Kristiny rokle - Jižní cesta VIIb. 29.8.1936, **Walter Barth**, **H.Ziegenbein**

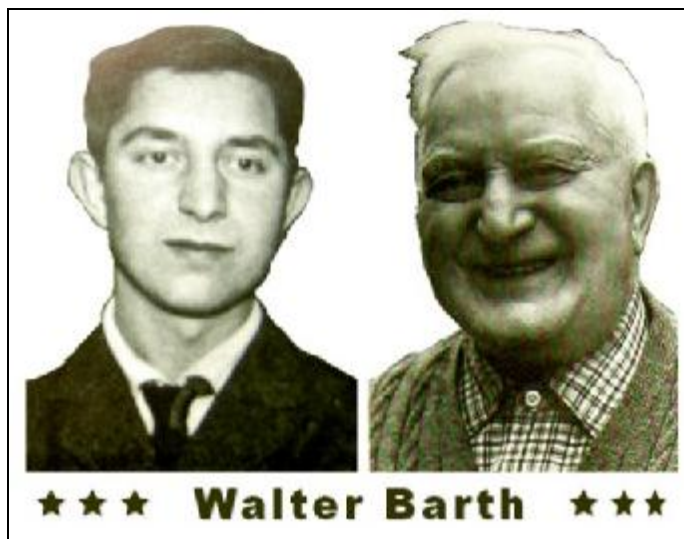


Foto © 2008 *Sponge* a archiv *CNS*

## Miniaturizace knih v Jizerkách

Na stále menší a menší vrcholové knížky lze narazit v Jizerských horách. Malinká je třeba na Javorové věži, ale rekordmanem v tomto směru je od loňského roku hned sousední věž Kaplička.



Vlevo **Kaplička**, vpravo teprve rok stará vrcholová knížka v oku slaňovací osmy. Zatím pouhých sedm zápisů..

Je jasné, že úměrně k velikosti sešitku je pak třeba volit i přiměřený „font“. Pravými mistry v miniaturních zápisech jsou například **Petr Prachtel** (doporučujeme lupu), **Jiří Hušek ml.** a **H.Hušková**, **Petr "Herri" Hartig**, nebo dvojka **Kostka - Sojka**. Jen o milimetr větší písmenka volí při zápisech svých smělejších sólovýstupů **Zorka Prachtelová**. Ale dá se říci, že i ostatní lezci, tvář tvář podobným miniaturám, se zapisují ohleduplně.



Knížka z nedaleko stojící **Javorové věže** v porovnání s expreskou..

Čím zapadlejší oblast, tím menší knížka zde má šanci, že na vrcholu vydrží těch několik desítek let, nežli bude popsána. Na vyhlášeném Falkensteinu v Německu se samozřejmě tlustá vrcholovka popíše často i během jediného roku.

Pěkné malé knihy jsou proto k vidění také v mnoha zapomenutých koutech Dubských skal, mnohdy i s namíru vyrobenými plechovými krabicemi, zmenšeninami těch klasických. Škoda, že některé z nich již jen dožívají..



Jednu podobnou knihu nám ukázal **Vladislav Pštrosák Strnad**. Knížka pochází z vrcholu **Svatební věže** a byla tam vložena již 18. září 1948 lezci ze Sokolu Praha...

Foto © 2005-2008 **Sponge**

## Nové bouldery na Ostaši

**Vilda Chejn** (na snímku)

vytvořil v sobotu 19. července 2008 čtyři nové a pěkné bouldery na Ostaši.

„Mám z nich docela radost a bylo by super, kdyby je taky někdo pozkoušel...“

Kámen se nachází asi 100 metrů vlevo od Velkého Střecháče. Nejprve lesem a pak mírně z kopce přes malou mýtinu k označeným boulderům.

1. **Těžký zadek 7A+** SD
2. **Krupička 6B/B+** SD
3. **Mistr kříže 7B+**
4. **Hranka 6A+**



Foto © 2007 **Martin Spilka**

## Horský běh Perštejn - Klínovec

V sobotu 19. července 2008 se uskutečnil již 17. ročník náročného horského běhu z Perštejna na vrchol Klínovce (1244 m n.m.). Trasa je dlouhá necelých 18 km a její převýšení je 920 m. Na start na náměstí u pomníku Václava Řezáče se postavilo 31 běžců a horolezců.

Nejprve se běží hlavní ulicí z Pernštejna podél Hučného potoka směrem na Vykmanov, dále po asfaltové silnici na hřeběn. Cesta se klikatí stále vzhůru kolem vrchu Loučná (1019 m n.m.) a pokračuje po horské asfaltce směrem k dominantě Klínovce. Závěrečný nejtěžší úsek vede sjezdovkou přímo na vrchol k horskému hotelu a televizní a radiokomunikační věži.



### Vítězové v jednotlivých kategoriích:

Muži do 39 let: **Jiří Wallenfels**, Sokol Vinohrady, 1:17:46

Muži 40 - 49 let: **Milan Kožák**, AC Start K.Vary, 1:24:42

Muži nad 50 let: **Manfréd Krassa**, ŠAK Chodov, 1:41:51

Ženy: **Jana Škramlíková**, Spona Teplice, 1:45:23

Foto **klínovec.cz**

## Expedice Bílina Spolchemie 2008

Už dvakrát jsme slibovali krátký report z vodácké expedice po řece Bílině, ale zřejmě se všichni dopisovatelé utopili. Vždyť je to také čirý nerozum – horolezci na vodu..



Důkaz, že něco fakt proběhlo: **Iva Ivík Kubešová** a **Dan Hasič Hölzl**, dva proslulí prvovýstupci, na něčem, co opravdu velmi připomíná loď..

Foto © 2008 **Vodník Bílináček**



## Drama v Nebeské říši

Věru drastické překvapení čekalo na lezce na vrcholu jedné z věží v ostrovském Himmelreichu. Kterýsi nezodpovědný horolezec se po dolezení cesty bez varování zul ze svých lezeček a ty ponechal bezohledně větrat hned vedle vrcholové knihy!! Jak to pak na vršku vypadalo, zachytil náš pohotový fotorepórtér..



Filip Papouš Křivinka a Jiří Kudrna Kudrnáč, Ostrov, 27.7.2008.  
Důvod zkrivinkování jejich gesichtů je vidět v popředí..

Foto © 2008 Sponge (bez lezeček)

## Jetřichovická dvanáctihodinovka

Ani Jetřichovická dvanáctihodinovka, konající se ve stejný termín, jako Prachovská 24 hodinovka, neměla kvůli počasí naději na zdárný průběh. Pořadatel **Miroslav Koptis Kopta** z HK Varnsdorf nám napsal:

„...pro nepřízeň počasí byla akce ukončena, nebo spíše její lezecká podstata nebyla naplněna. Tudíž místní lezecká odnož, která se neúčastnila oddílového soustředění v Dolomitech, zpracovala připravené sudy s pomocí ostatních lezců sama.



Bohužel nemám teď moc času ani na aktualizaci stránek. Ale na tom nezáleží, prostě teď víc lezeme a pracujeme... Není čas. Přeji všem kvalitní lezení a hlavně hodně štěstí při aktivitách v přírodě...“

Foto © HK Varnsdorf

## V Rumunsku objevili kostru mastodonta

V uhelném dole Racosul de Sus, 170 kilometrů severozápadně od Bukurešti, byla nalezena neobyčejně zachovalá kostra mastodonta, který se v těchto končinách proháněl před dvěma a půl miliony let. Z kostry se zachovalo více jak 90 procent a jde tak o jednu z nejzachovalejších koster tohoto živočišného druhu v Evropě.

Vykopání celé unikátní kostry potrvá minimálně dva měsíce a poté bude vystavena v muzeu v nedalekém Baraoltu.



Foto © wikipedia

## Novinky z Dubských skal i odjinud

- Martin Čermy Čermák -

Nejprve krátce o nových cestách v Dubských skalách, alespoň z toho, co zatím vím. Nějaké prvovýstupy vznikly v Kokořínském dole od **Jakuba Klicpery**, např. Práškovací letadlo VIIc, Zaječí varianta VIIc na Bažiňáka nebo Jedová cesta VIIc na Čertovu stenu.

Ode mne je hajbólová cesta Zelený běs VIIIb na Vodnici.

Z boulderů jsme něco dělali s **Petrem Janhubou** v Měsíčníku, například Nindža 6A, Dřevěný traverz 6A+ nebo Plácačka 6B+.



Měsíčním údolí u Blíževedel neboli Měsíčník a dva klíčové nepřehlédnutelné kameny hned vedle cesty dnem údolí..

Taky jsem vylezl nový bouldery na Bílé kameny (to je u Skalky): 1865 7A, Naturál 6C, Dabldíra 6B+.., vše je to k nalezení v databázi cest na lezci.cz.

S **Jakubem Mikim Měkotou** jsme oprášili starý bouldery pod Východním rohem v Labáku (levý břeh) a taky tam něco nového udělali - Kyselé rybičky 7A, Šupiny 6B, Kartinky 6A, Ranpova návštěva 6A+ a jiné...

Také s Mikim jezdíme boulderovat do Boru a Ostaše. Za zmínku určitě stojí Mikiho zatím nejtěžší boulder DC-S 7A+. Dost mu pomohla výška, já tam mám pytel :o).

Jinak třeba **Zdeněk Fábera Němec** (teď s ním pracuji) už sundal sádku po své nepříjemné bouračce (viz CAO News 07). Minulý víkend se rozlézal v Ádru, mimo jiné dal i dvě VIIIb.

No a určitě stojí za zmínku boulderová událost léta, a to je přežení Zlatého draka 8B Martinem Stráníkem, ale to už určitě všichni ví z pureboulderingu..



Martin Čermy Čermák v bouldery Galileo 7B+ na Jupitera ve Velké Veleni. Až tohle někdo dá bez toho odšlapu dole na kámen, dost možná jeho klasifikace vyskočí nad magickou 8A..

Foto © 2008 Sponge a archiv Martina Čermáka



## Horolezecký průvodce Mařeničky

Pro CAO News **Pavel Kýsa Bechyně**

Nevím už, který den to přesně bylo, ale když jsem tehdy přijel k Pavlovi Henkemu, tak mi jen suše sdělil: Jedeme do Mařeniček.

Dobrá, odpověděl jsem, i když jsem neměl potuchy kde nějaké Mařeničky vůbec jsou. Byl jsem na to zvyklý. Pavel vždy dokázal vybrat nějakou méně známou oblast a já samozřejmě souhlasil. Víte, to nejsou skály plné lezců, omaglazované chyty, fronty na pěknou cestu. Je to jiné. Jste sami. Slyšíte zpěv ptáků, šumění větru, kocháte se krásnou přírodou.

Začínali jsme lézt podle německého průvodce z roku 1988 od **Manfreda Thiele**. V roce 2003 byl vydán průvodce Kletterführer Nördliches Böhmen od **Michaela Bellmanna** a **Manfreda Thiela**, kde už je, mimo jiných oblastí, popsána i tato. U nás ale nic. A tak mě jednoho dne napadlo udělat pro Mařeničky našeho vlastního českého průvodce.



Vlevo **Jana Řezníková** při prvovýstupu Dámská volenka VI, vpravo **Petr Kočka** na vrcholu Bundesmannovy útulny.

Ani se mně neptejte (a **Jany Řezníkové** obzvlášť ne!) kolikrát jsme v Mařeničkách a okolí byli. Když jsem jednou přijel k Janě domu a na její otázku: „Kam pojedeme na víkend“ asi po dvacáté odpověděl: „...do Mařeniček“, měli jste vidět, jak se zatvářila a ještě k tomu dodala, že se těšila na lezení. Ale při pohledu na rybník, lesy a všechny ty skály její srdce pokaždé změklo. Moc jí děkuji za trpělivost.

Pořád jsem byl na tom lépe, nežli **Albrecht Kittler**, který mapoval a zakresloval oblasti Kyjov, Tokáň, Jetřichovice, Vysokou Lípou, Všemily, Srbskou Kamenici, Labák, Dubské skály, Tisou, Rájec, Ostrov a další. Říkal mi, že už se s ním chce jeho žena rozvést. Je prý pořád pryč..

V Mařeničkách a okolí je skrovné množství menších věží a masívů. Na své si zde přijdou hlavně lezci, kteří nelezou na výkonnost a rádi courají přírodou. Na každou věž vede alespoň jedna lehká cesta. V oblasti je krásné koupání a proto je velmi vhodná pro „rodinné“ lezce.

Průvodce obsahuje: 13 věží, 1 masív, 75 cest, 62 fotografií a 4 mapy.

Chtěl bych vyjádřit uznání všem lezcům, kteří k náplni průvodce přispěli svými prvovýstupy i nápady.



Foto archiv **Pavla Bechyně**

## John Gill & Senior Athletes

Duchovní otec a průkopník boulderingu **John Gill** zůstává i ve svých 71 letech neuvěřitelně aktivní a také se stále boulderingu věnuje. Kromě toho založil projekt „Senior Athletes“. Je to dobrovolné uskupení horolezců a atletů starších jak 70 let, kteří neustále aktivně provozují svůj sport. Sdružení má sedm členů. Kromě Gilla jsou to: **Jerry Dodgen, Rob Kelman, Bud Miller, Amy Mullins, Allen Steck** a **Charlie Winger**.



**John Gill** pořád ještě stačí i na mnohem mladší lezce. Na snímku si vyjel zaboulderovat s dalším pohodářem **Peterem Croftem**..

Gill už je osm let v důchodu, předtím přednášel na vysoké škole matematiku. Dvakrát v týdnu cvičí, hlavně sklapovačky, kliky a shyby a jednou až dvakrát týdně si vyráží zaboulderovat nebo zalézt. Nic obtížného, říká, jen tak na pohodu, V10 už to nejsou.



Sedmdesátiletý **John Gill** předvádí i dnes na nářadí stejně neuvěřitelné kousky, jako před 40 ti lety..

Oproti fyzice, kterou měl ve třiceti letech, mu, podle vlastních slov, nejvíce zesláby ruce a taky má občas potíže s dechem. Jinak má stejnou váhu a také v nohách necítí žádnou velkou změnu. Každý den bere jeden ibuprofen (200 mg), nějaké ty preparáty na artritidu a na noc preventivně aspirin. Pije hodně mléka a čaje, jí ovoce, miluje čokoládu. Pivu ani vínu moc nedá.



Na otázku, za jak dlouho je schopný plně zregenerovat síly po náročném lezeckém podniku říká, že v mládí mu stačil jediný den, nyní potřebuje dny dva..

Foto © website **John Gill**



## Kudrna je zpátky

Po těžké operaci ruky se do skal vrátil **Jiří Kudrna Kudrnáč**. Plán jeho lezecké rehabilitace byl jasný – Ostrov, něco lehkého, nenáročného, maximálně III až IV. Během ranního briefingu u Pína Pod Císařem byl, jako příhodná oblast, zvolen Himmelreich..

Nakonec bylo všechno trochu jinak. Na rozlezení si vybral Vzpomínku na Zdena VI. V podobném duchu pak proběhl celý červencový den a padla i nějaká ta sedma..

**Tak vítej zpátky a hrň to dál..**



Vlevo šťastný úsměv na vrcholu Malé továrny. Ruka drží a šestky jdou. Vpravo už zkouší jednu sedmu s krásným názvem Pěna dní Villa na Karetu od **Tomáše Dolenského**..

Foto © 2008 *Sponge*

## Annie Peck – dáma z Huascaranu

**Annie Smith Peck** (na obrázku) se narodila v roce 1850. Byla ženou, která v mnoha svých činnostech předběhla svou dobu – horolezkyně, dobrodružka, cestovatelka po celém světě a sufražetka.

*„Už ve svých náctinách jsem se rozhodla, že budu dělat všechno co chci, abych prokázala, že ženy mají mozek jako muži a mohou tedy dělat úplně stejné věci, pokud jim budou věnovat bezvýhradnou pozornost...“* později s oblibou říkala.



Před 100lety, v roce 1908 uskutečnila odvážný prvovýstup na dosud nezlezený Huascarán, 6768 m vysoký. Na celé západní polokouli se tak vysoko, do té doby, nedostala žádná žena a dokonce ani žádný muž!!

Chuť do lezení ji neopustila ani ve vysokém věku. Ještě ve svých 61 letech vystoupila na další horu v Peru, Mt. Coropunu a na jejím vrcholu umístila velkou ceduli s textem „Volební právo ženám“..

**Annie Peck** zemřela ve věku 85 let v New Yorku.

Foto © FPG/Getty Images

## Kančí stěny v Srbské Kamenici

Už se vám stalo, že vás nějaká cesta na první pohled namlasla na snadný přeлез a nakonec se ukázalo, že skutečnost je jiná? Přeborníkem v těchto mimikrech jsou Kančí stěny v Srbské Kamenici.

Když někdo pod tyto plotničky a stěny s několika starými borháký přijde poprvé, většinou nepovažuje ani za nutné se přezouvat a nabíhá do nich rovnou v kečkách či sandálech.

Ovšem pozor! Nejlehčí ze sedmi zdejších cest je za poctivých rajbasových VIIb, nejtěžší za IXa a ani ta na to na první pohled nevypadá..



**Kančí stěny** - pravá plotna vypadá na snímku, jako úplný choďák..

Foto © 2008 *Sponge*

## Skalní oblouk Wall Arch se zřítí

V národním parku Arches se pravděpodobně v noci mezi 4. a 5. srpnem letošního roku zřítí obrovský skalní oblouk **Wall Arch**. Klenul se ve výši 10ti metrů a jeho šířka byla 22 metrů. Mezi asi dvěma tisíci skalními oblouky, bran a oken, mu patřilo, co do velikosti, dvanácté místo.



Vlevo **Wall Arch** v celé své někdejší kráse, vpravo současný stav..

Řízení těchto nádherných přírodních kulís je přirozené a jednou čeká všechny, včetně naší Pravčické brány.

V roce 1991 měl namále také největší skalní oblouk světa, **Landscape Arch** (na snímku vpravo), kdy se z něj utrhló velké množství materiálu a došlo k výraznému zeslabení již tak tenkého oblouku. Jak dlouho ještě vydrží, je nemožné odhadnout...



Foto © 2008 *Salt Lake Tribune*



## Belianske Tatry - Adolf Gabriel Weg

Na tomto malém památníku uprostřed Spišskej Belej se můžete dočíst:

„1907 – 2007

Při příležitosti 100. výročí otevření chodníku po hřebeni Belianských Tater. S vděkem Adolfu Gabrielovi. Obyvatelé Spišskej Belej.“



**Adolf Gabriel** (1853 – 1930) pocházel ze statkářské rodiny a s manželkou Amálií měl 9 dětí. Byl podnikatelem a nadšeným turistou. Zasloužil se o založení osady Tatranská Kotlina, postavení tabákové továrny v Spišskej Belej, výstavbu železnice, byl jedním z výrobců známé Spišské borovičky.



Mezi další jeho zásluhy patří výstavba a zpřístupnění Belianské jeskyně a v roce 1907 organizace a financování výstavby turistického chodníku po hřebeni Belianských Tater – od Skalných vrát až po Kopské sedlo. Na výstavbě této hřebenovky dokonce sám manuálně pracoval.



Dnes je hřebenovka uzavřená a platí na ní přísný zákaz vstupu. Pokud ovšem zaplatíte 100,- Sk na osobu majitelům pozemků, jde ochrana přírody stranou, zákaz přestává platit a po celém chodníku vás ochotně provedou.



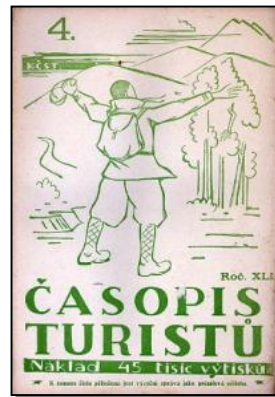
Foto © 2008 Zdeněk Vaishar, Jiří Chára, zdroj: spisskabela.sk

## Časopis TURISTA o horolezcích

**Luboš Martínek a Petr Pavelka** z LK Mšena nám zaslali mnoho zajímavých textů s horolezeckou tematikou, které vyšly v letech 1945 až 1949 v časopisech Turista.

Tento časopis (jen s mírně se měnícími názvy) vychází nepřetržitě již od roku 1889!! Letos tedy vychází jubilejní 120. ročník.

Texty postupně zpracováváme, zatím alespoň malá ochutnávka z poválečného lezeckého objevování Hřenska:



### Velký Pravčický kužel

- Jaroslav Šlais -

Pravčické údolí, jedno z nejimposantnějších pískovcových údolí Čech, otvíralo se před námi. Dvě terasy mohutných skalních stěn, stupně vyerudovaného písku, pokryté stromy, hluboko dole bělavá cesta a zadním cípu rokle náš cíl. Hrdě shlíží do hloubky údolí hladká stěna 60 m vysoké věže horní terasy. Velký Pravčický kužel.

S těžkými tlumoky, ale s lehkým srdcem jsme docházeli po rovinné cestě mezi oběma terasami k jeho úpatí. Kroky se zvolňovaly a nastávalo dlouhé uvažování o možnostech výstupu. Zjištění, že to nebude lehké, bylo výsledkem prvních pokusů. Za jedině možný nástup byl pak uznán 15 m dlouhý „sokolík“, jehož mimořádnou obtížnost hned vzápětí dokázaly první nezdar.

Nová důkladná prohlídka triedrem s protější okrajové skály objevila v polovině nástupu bezpečné „hodiny“, které vysvětlily, proč není výstup jištěn stěnovým kruhem. A pak již rychle bylo vymyšleno údolní jištění pro první metry, uspořádání výstroje a první lezec šel. Když za dramatických okamžiků, spoléhaje hlavně na sílu paží ve stálém převisu, stál na prvním balkoně, cítili jsme již všichni, že po překonání tohoto tvrdého nástupu je výstup náš.

Skutečně po překroku za hranu a po nepříjemném lezení úzkým komínkem na okrajový pilíř je již lehčí cesta širokým komínem s několika přepady až na hlavní vrchol. Trochu zdouhavější manipulace s vytahováním potřebného materiálu a všichni tři si tiskneme ruku na vrcholu nejvyšší věže Českého Švýcarska.

Trávíme tradiční vrcholovou hodinku klidu a hledíme dolů, kde hluboko v údolí se pohybují postavičky nedělních výletníků. Návštěvní knížka v důkladném pouzdře, založená saským lezeckým klubem, ukazuje dlouhou řadu jen německých jmen. Slavnostní zápis prvého „Hore zdar“ zahajuje nové období horolezeckého průzkumu oblastí nejvyšších pískovcových útvarů Čech, které se opět vrátily a náleží nyní již jen nám.

Ještě zatloukáme důkladný slaňovací kruh a dlouhým dvojím slaněním se ocitáme u základů věže. Unavení, ale spokojeni se vracíme a často otáčíme zpět, než Velký Pravčický kužel nám zmizí za hranou okrajových skal..



Foto archiv CNS



## SMS z Kyrgyzstánu

Jak již psaly některé lezecké weby, **Jan Horáček Horák** a **Pavla Rybiška Pavlíková** (oba z HK CAO Děčín) úspěšně dokončili novou obtížnou cestu na Kyrkchiltu (4.507 m n.m.) v oblasti Kakavshin (Ak-su) v Kyrgyzstánu.



**Pavla Pavlíková & Jan Horák**

V krátké textové zprávě, odeslané 18. srpna 2008 v 13:50 z Batkenu se kromě jiného píše:

„...Cestu jsme nazvali *The Rock Warrior's way* a její obtížnost je 6c+/7a. Je dlouhá 15 lanových délek, zhruba 900 metrů lezení. Během prvovýstupu jsme strávili celkem 6 dní přímo ve stěně. Nyní jsme už v Batkenu v KG a chystáme se na cestu domů. Cestu nám sponzorovali MARMOT a ROCK JOY.“

Tak vida, k čemu byl „výcvik bigwallistky“ dobrý! **Gratulujeme!!**  
Více informací už v příštím čísle CAO News..

Foto © archiv Rybišky a Horáčka

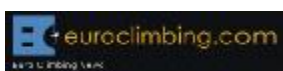
## 100 let od prvovýstupu na BRANDKOGEL

V úterý 12.8.2008 opět došlo k drobnému vyškolení soudruhů z DDR. Ve 4 hod ráno sraz u výpadovky na Hřensko, pak autem do Brandu, výběh kopcem pod dominantu Brandkogel, dokonce jsme si na místě dopřáli luxus počkání na světlo, pak Pavouk vytáhl AW (docela mazec na VIIb se stavěním VI), zápis, slanění a mazali jsme dolů. V 7.30 už byli účastníci v procesu..



**Karel Pískovcová fréza Bělina & Pavel Pavouk Černý**  
Brandkogel, 12.8.2008, 6:15 hod, 100 let od prvovýstupu..

Převzato ze stránek:  
Foto © 2008 Sponge



## Polokulaté jubileum Petry Kašíkové



V pondělí 25. srpna oslaví nádherných 25 let **Petra Kašíková** (na snímku). Petra, přáteli přezdívaná Kaše, leze od roku 2003, měří 174 cm a váží 60 kg.

Preferuje lezení s lanem, její nejoblíbenější lezeckou oblastí je Frankenjura. K jídlu si dá nejraději vařenou mrkev s bramborem nebo smažený sýr, k pití vodu nebo pivko.

Má dobrý vkus – její oblíbené kapely jsou Kiss, Deep Purple a Led Zeppelin..

**Vše nejlepší a ať to leze!!**

Foto © rockstars.cz

## Nová boulderová stěna v Ústí nad Labem

A ještě jedna dobrá zpráva na konec. Jeden z našich nejlepších boulderistů, fotograf a výrobce chytů **Rostislav Štefánek** (na snímku) staví v Ústí nad Labem novou boulderovku. Stěna bude stát v Průmyslové ulici v místní čtvrti Předlice, v místech, kde sídlí firma 2H Holinger. V provozu bude od začátku října.



Rost'a nám k tomu napsal:

„Stěna bude mít plochu 250 m<sup>2</sup>, výšku necelý čtyři metry. Nebude chybět veškerý zázemí, jako šatny, sprchy, takové malej bárek pro asi třicet lidí a obchod s věcmi na lezení a snowboarding.“



Fotografie z výstavby budou v příštím čísle.

**No, máme se na co těšit..**

Redakce CNs

## Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)



Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

## VÝROČÍ

SRPEN 2008

- 4.8. **Bedřich Fabián**, HK Děčín  
6.8. **Pavla Pavlíková**, CAO Děčín  
6.8. **Rostislav Štefánek**, CAO Děčín  
8.8. **Pavel Zíp Horník**, CAO Děčín  
8.8. **Michal Švajgl**, CAO Děčín  
10.8. **Jana Hovorková**, CAO Děčín  
12.8. **Michaela Andělová**, CAO Děčín  
12.8. **Petr Jansa**, Benešov n/PL, předseda oddílu  
14.8. **Jarmila Kašáková**, HO TJ Doprava Děčín  
17.8. **Mirka Sirková**, CAO Děčín  
18.8. **Dušan Pajonk**, Labská Stráž  
20.8. **Pavčina Vitáková**, HO Český ráj  
22.8. **Zuzana Nehasilová**, Děčín  
22.8. **Pavel Párek Suchopárek**, Horoklub Chomutov  
23.8. **Pavel Kýsa Bechyně**, HOKET Praha  
25.8. **Jakub Měkota**, CAO Děčín  
25.8. **Helmut Weigel**, čestný člen ČHS  
26.8. **Milan Svinčo Svinařík**, Horoklub Chomutov  
27.8. **Jarda Ježek**, DC-S

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...

-iš-

## ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát  
ale zúčastnit se...

- 23.8. **Pahorkáč – Rumburk**, Peklo severu – veřejný závod, Roman Horký tel.604559787, www.bikebase.cz  
27.8. **Trénink OB** - Ostrov, mapa Ostrov 1:10000, kobdecin.cz  
29.8. **Večerní závody - měřený trénink**, Atletický stadion DC, Josef Vlk, tel. 412528544, www.bezeckypohar.wz.cz  
30.8. **Skleněný muž** - triathlon (0,5-20-4), Sloup v Čechách, www.sportem.info  
6.9. **Bike babí léto** – MTB Maraton, Peklo severu v Chrastavě u Liberce, Petr Cikán, tel. 737236791, bikebase.cz  
7.9. **Běh na Lahti** (29.ročník) - DC běžecký pohár, start Stoliční hora, kontakt Josef Vlk tel. 412528544, bezeckypohar.wz.cz  
7.9. **Benešovské závody MTB XC** – Benešov n/PI -Tábor.vrch, Milan Myšík 606682979, www.bikebase.cz  
9.9. **II.Edúv Cyklo test Děčína** – Kocanda v 16.00 hod, vše podstatné na www.kobdecin.cz  
13.9. **Chřibský hnědák 2008** – Lezecký dvojboj (lezení a MTB), HK Uherské hradiště  
13.9. **Memoriál Vlasty Koči** – (3.ročník) Atletický stadion DC vzpomínkové závody Josef Vlk tel. 412528544, askdecin.xf.cz  
16.9. **Časovka do vrchu** - podzimní Bukovka - u Kovárny měřený trénink Jan Jordák tel. 724735020, jan.jordak@cez.cz  
17.9. **3000 m Steeplchejs** aneb překážky na dráze, měřený trénink, Atletický stadion DC, Josef Vlk, tel. 412528544  
20.9. **O pohár starosty Č.Kamenice** - nám.Míru - veřejný závod Peklo severu Roman Horký, 604559787, www.bikebase.cz  
21.9. **X Duatlon Kytlice** – (7.ročník), start 11,00 hod na koupališti v Kytlicích, (5-19-3) a (3-9-0,5), mountainbike.cz/x-duatlon  
26.9. **Noční OB Svatováclavský** – (5.ročník), městské části Děčína, kontakt Vláďa Nehasil, tel. 724258115, kobdecin.cz  
27.9. (nebo 28.9.) **Přejezd Krušných hor** - Litvínov – Děčín, vyjíždka na kolech, info Alcan - Hofman tel. 412508210  
27.9. **Bikebiatlon** – (3.ročník), Jílové - chata Mír, závod - KB Jílové, Luboš Přibyl, 412527393, kbjilove.estranky.cz  
27.9. **Běh Velké skály** (10770m) – (38.ročník), Atletický stadion DC kontakt Josef Vlk tel. 412528544, bezeckypohar.wz.cz

# CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

## Telegraficky:

- Zajda pod čepcem.. Znamý prachovský démon **Jiří Zajda Kužela** se v pátek 8. srpna 2008 oženil s **Ritou Hraběnkou Schlikovou**. Gratulujeme a ať se daří nejen na laně..
- **Jiří Cetel** se vyjádřil ke **srazu v Roklici**: „Žádný sraz v Roklici se rušit nebude. Vše je výsledkem nekomunikace lidí v oddíle. Je to bohužel syndrom doby, že někde to jde, jinde ne. To, že Kuba s Oldou a Vencou už nechtějí dále mít organizaci jen na svých bedrech celkem chápu a je to výzva i pro další členy oddílu. Myslím, že to pomůže i vtisknout srazu v Roklici trochu novou a opět lezeckou tvář.“
- **Výborná MONTANA**. Plno pěkných článků a fotografií, neodtrhne se. Jediná výtka je k překladu článku o Labském údolí. Ta češtin být divně kostrbatý..
- Na dotaz, jak stíhá **Jakub Miki Měkota** všechnu práci kolem svého webu, přejišťování, lezení a dělání nových cest, odpověděl: „No, snažím se. Každý den je něco - Labák, Ostrov, Svojkov, Ádr, secret oblasti.. Já jsem svoji zapálenost vyřešil tím, že když mám rest day, tak jdu vrtat prváče (to se člověk zas tak nezapotí) nebo přejišťovat (letos jsem přejištil přes dvě desítky kruhů). Takže lezu od pondělí do neděle.“
- Parádní fotografie z **jachtaření v Holandsku**, nám zaslal **Petr Kučera**. Malá ukázka bude v příštím čísle (i článek??).
- Nové logo známé firmy **NUDY sport** je možno zhlédnout v **Ranpově koutě** na „Ěcěčku“..

**Heslo na tento měsíc (od Zípa):**  
Pro výtisk CAO News, šel bych světa kraj...



Šťastné návraty přeje za celou redakci **CAO News**

**Jiří Houba Chára**

## UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 3. ZÁŘÍ 2008  
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!